мађ«мађЁмаІмаЙмаЙмаІ мађмаЪ

мафмаеміЙмаЙ

маЖмаЄмаеміЌмаЪ міЌ"мађмаЪмаЈмаеммаЙ мафмаеммаІммаЙмаеміЌмаЪ мајмађмаЌмаЌмађмаД

мааміЪмаЪміЌмаЕ мађміЌмаЌ"мађмаЈмаЈмађ міЌмаЪмаЪмаЈмаЈмаЙ

14 мајміЌмаЈмаЗмаЪмаЪмаЈ, 1992

[маЈмаИміЈ. мађмаЗмаеміЌмаЪмаЕмаеміЌ, мааміЌ. мађміЌмаЗмаИміЌмаЪмаЙмаЈ маЈмаЕмаЌ маЈмаеміЌ. мадміЌ. маЈмаЂміЌ, маеміЌмаЕміЌмаЕмафмЙЌмаЗмађміЌмаЕмаемаЄмаЈ]

маОмаЗмаЙ мааміЌмаЪмаЄмаеміЌмаЌмаЈ маЗмаЉміЌмаЅмаЕмаЄмаЈмаЈ, 1951: мааміЌмаЗмаЈ 112 маЈмаЕмаЌ 117 - маеміЌмаЙмаЕміЌмаЂмаЙмаИмаЕ маЗмааміЌмаЕмаЙмаЗмаЈмаЈмаЁмаЙмаЕ - мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ мааміЌмаЕмаЌ маЖмафмаеміЌмаЕ - маЇмаЈмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ - маГмаЙ"ммаЌ мааміЌмаЕмаЌ маИмаЙмаЈмаЕмаЙмаЗмаЈ мађміЌмаИмаЙ мајмаЗмаЈ - маОмафмаЕ маЕмађміЌмаЕмаЙмаЕ - мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ маЖмаЗмаЙмаИ – маЗмаЙмаЙмаЗмаЕмаЙмаЌмаЌ мајмаЗмаЈ мађміЌмаИмаЙ маеміЌмаЗ"маЕмаЈмаЌ маЕмаЙмаЕміЌмаЕмаЙмаЌ маЊмаЙмаЕ маЕмаЙмаИмаЈмаЙ мајмаЗмаЈ маЖмаЕмаИміЌмаЕмаЙ маЈ маОмаЙмаИмаЙмаЈ маЕміЌмаЈмаЙмаЕ мааміЌмаЗмаЙмаЕ маЕмаЙмаЕміЌмаЕмаЙмаЌ маЊмаЙмаЕ

маЗмаЈмаЙмаЌмаЕмаЄмаЈмаЌ M.L.A. маамафмаЕмаЙ маеміЌмаЙмаЕміЌмаЂмаЙмаЕмаЌ маЖмаЈмаИмаЙ маЕмаЙ мајмаЄмаЁ 'B' маЈмаЕ маеміЌмаЙмаЕміЌмаЂмаЙмаЕ маЗмааміЌмаЕмаЙмаЗмаЈмаЈмаЁ маЙмаЗмаГмаЙ маЕмаЙмаЅмаЙ । 'B'маЌ мйЗмаЌмаЈ мааміЌмаЕмаЙ маеміЌмаЙмаЕміЌмаЂмаЙмаЕ маЗмааміЌмаЕмаЙмаЗмаЈмаЈмаЁмаЙ маЗмаЕмаИмаЙмаЕ маОмаЈмаЕмаЅмаЙ маЈмаЕмаЌ маЈмаЙмаЌ маОмаЗмаЙ мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ мааміЌмаЕмаЌ маЖмаЗмаЙмаЕ мааміЌмаЕ маЕмаЙмаЕмаЄмаЈ, 1951 маЙ мааміЌмаЗмаЈ 112(2) маЗмаЉмаЌмаЈмаеміЌ маЌмаЙмаЕмаЗмаЈ маЕмаЙмаЕмаЄмаЈмаЙ । маЇмаЕміЌмаИмаЙ мааміЌмаЗмаЈмаИмаЙмаЕ мааміЌмаЕмаЙ, мйЗмаЈ маЗмаЈмаЙмаЌмаЕмаЄмаЈмаЌ мАЙмаЕмаЙ мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ мааміЌмаЕмаЌ маЇмаЇмаЙмаЙмаЗмаЈмаЕмаЌ маИмаЙмаЗмаЈ маЂмаЙмаЙмаЌмаЌмаЕмаЄмаЈ маЖмафмаЙмаЕ маЇмаЌ маеміЌмаЕміЌмаЕмаЙмаЗмаЕмаЙмаЌ маЙмаЗмаГмаЙ маЕмаЙмаЕмаЄмаЈмаЙ । маЇмаЇмаЙмаЙмаЗмаЈмаЕмаЌ маЙміЌмаЕмаЙ маЙмаЄмаЌмаЌ маЖмафмаЙмаЕмаЌ маЇмаЌ маеміЌмаЕміЌмаЕмаЙмаЗмаЕ маЗмаЉмаЌмаЈмаЌ мааміЌмаЗмаЙмаЕ маЕмаЙмаЉмаЅмаЙ маЈмаЕмаЌ маЗмаеміЌмаЕ маЙмаЄмаЌмаЌ маЖмафмаЙмаЕмаЌ маГмаЙмаЙмаЌ маЕмаЙмаЙмаЙмаЕмаЅмаЙ ।

маеміЌмаЙмаЕміЌмаЂмаЙмаЕ маЗмааміЌмаЕмаЙмаЗмаЈмаЈмаЁмаЙмаЙ маЇмаЇмаЙмаЙмаЗмаЈмаЕмаЌ мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаИмаЈ маЕмаЙмаЉмаЅмаЙ маЇмаЌ маеміЌмаЕміЌмаЕмаЙмаЗмаЕмаЌ маЖмаЙмаЗмаИ маЕмаЙмаЌмаЌмаЙ маЗмаЈмаЙмаЌмаЕмаЄмаЈ-M.L.A маЕмаЙмаЗмаЇ маЗмаЉмаЌмаЈмаЌ маЙміЌмаЕмаЙ маЕмаЙ"маЗмаЈмаЕмаЙ маЖмафмаЙмаЕмаЌ мааміЌмаЙмаИ маЕмаЙмаЂмаЌмаЌ ।

маЗмаЈмаЙмаЌмаЕмаЄмаЈмаЌ маЈмаЙмаЛмаЙ, маЈмаЙ мајмаЌмаЌ маЕмаЙмаЕмаЄмаЈмаЙ мајмаЌ маЇмаЌ маеміЌмаЕміЌмаЕмаЙмаЗмаЕ маЈмаЙ маеміЌмаЙмаЕміЌмаЕмаЕ маЕмаЙмаЕмаЙмаЙ мааміЌмаЌмаЌ маЕмаЙмаЅмаЙ мајмаЌ маГмаЙ"ммаЌ мааміЌмаЕмаЌ маИмаЙмаЈмаЕмаЙмаЗмаЈ мађміЌмаИмаЙ мајмаЗмаЈ маЕмаЙмаЕмаЙмаЙ мааміЌмаЙмаИміЌмаЕ маОмафмаЕмаЙ мааміЌмаЪмаИмаЙмаЕмаЙмаЗмаЈмаЕ

ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ କରାଯିବା ପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଜମା କରିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଚାରୋଟି ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ସୂଚିତ କରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପଡିଥାନ୍ତା ଏବଂ ତା 'ପରେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଜମା କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ କୌଣସି ରାଶିର ଏକକାଳୀନ ଜମା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମ, 1951 ର ଧାରା 117 ର ଏକ ସରଳ ପଠନ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ । ନିର୍ବାଚନ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଅଭିଯୋଗପତ୍ରର ଉପସ୍ଥାପନା ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

2. ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହେଲେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ଯଥା ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶନର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ସେ କେବଳ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଅନୁପାଳନ କରିବା ପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଭାବରେ କୌଣସି ରାଶି ଜମା କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

3. ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ କୌଣସି ଜମା କରାଯିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏହା କରାଯିବ ତେବେ କେତେ ପରିମାଣ ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ

ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଦାଲତ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ରାଶି ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ ଜମା କରାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ବିନା ଦେୟର ଏକ ଆଦେଶ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ତଥାପି, କାରଣ ସହିତ ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ କୌଣସି ଜମା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଆଦେଶରେ ଏକକାଳୀନ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଭାବରେ କିଛି ପରିମାଣ ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ସେହି ରାଶିକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କ୍ରମରେ ଏକକାଳୀନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାର ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଜମା କରିବାର ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

4. ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ସେହି ସମାନ କ୍ରମରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିସ୍ଥାପନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ତା' ପରଦିନ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦିଓ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ର ଆବଶ୍ୟକତାର କଡା ଅନୁପାଳନ କରିଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 112 (NCE)/1992 ।

ନିର୍ବାଚନ ପିଟିସନ ସଂଖ୍ୟା 24/1990 ରେ 1991 ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1, 2, 3 ଏବଂ 4 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.8.1991 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ପି. ରାଓ, ପି. ଏଚ. ପାରେଖ ଏବଂ ଚେତନା ଆନନ୍ଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ଏବଂ ଏମ୍. ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଓଝାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ନିର୍ବାଚନ ପିଟିସନ୍ ସଂଖ୍ୟା 24/1990 ରେ କରାଯାଇଥିବା ବିବିଧ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5 ଅଗଷ୍ଟ, 1991 ର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସଦର ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରୁ ଅପିଲକାରୀ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ବିଧାନସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ

ହୋଇଥିଲେ । ଜଣେ ଭାଉରାଓ ରାଗୋଜୀ ପାଟିଲ ଉକ୍ତ ନିର୍ବାଚନକୁ ଆପତ୍ତି କରି ନିର୍ବାଚନ ପିଟିସନ୍ ସଂଖ୍ୟା 24/1990 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତେବେ 1991 ମସିହା ଜୁନ୍ 4 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏକମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମ, 1951 (ଏହା ପରେ ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନକୁ ଅବସାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (2) ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅନୁଧ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରକାଶନ ପରେ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଆବେଦନ ସମେତ ଚାରିଟି ଆବେଦନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନିର୍ବାଚନରେ ସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଥିବା ଅପିଲକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲରେ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିବାର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅପିଲର ସମର୍ଥନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦୁଇଟି କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରା 112 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ପରେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପସ୍ଥାପନ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଜମା ବାବଦକୁ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 2,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ମୂଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପରେ ହିଁ ଆଦେଶର ସେହି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଜମା କରିବା ପରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112

ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତିଜନକ ଆଦେଶଟି ଖାରଜ ହେବାକୁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ଅଟେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଚାରୋଟି ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ ସେଇ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ନାମ ସୂଚିତ କରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା'ପରେ କେବଳ ସେହି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ ଯେକୌଣସି ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦାଖଲଗୁଡିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) କୁ ପୁନଃ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

> "112 (1). ... ...
>
> (2) ... ...
>
> (3) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରକାଶନର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ *ସର୍ତ୍ତାବଳୀର,* ଯଦି କିଛି ଥାଏ, *ଅନୁପାଳନ କରିବା ପରେ,* ଏହିପରି *ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ* ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।"(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 117 ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ପିଟିସନର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ କୌଣସି ରାଶି ଜମା କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ

ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସୁରକ୍ଷା ଆଦେଶ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ କରାଯିବା ପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଆମ ମତରେ, ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ କୌଣସି ପରିମାଣର ଏକକାଳୀନ ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଧାରା 117 ର ଏକ ସରଳ ପଠନ ଦ୍ୱାରା "ଏକ ନିର୍ବାଚନ ପିଟିସନ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ" ଉକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ । ନିର୍ବାଚନ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ପିଟିସନର ଉପସ୍ଥାପନା ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ପରିମାଣର ସୁରକ୍ଷା ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ଯିଏ ନିଜେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ବୋଲି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଅନୁପାଳନ କରିବା ପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହେଲେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ: (i) ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥିବେ ଏବଂ (ii) ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶନର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବ । ତଥାପି, ସେ କେବଳ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଅନୁପାଳନ କରିବା ପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଭାବରେ କୌଣସି ରାଶି ଜମା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଧାରା 117 ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲିଖିତ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ କି ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, କେତେ ପରିମାଣର ସୁରକ୍ଷା ଜମା କରାଯିବ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକକାଳୀନ ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ ବିଷୟରେ ଧାରା 112 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାଏ । ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେବା ପରେ ହିଁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ବୋଲି ମତାମତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ମେଳ ଖାଉ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 117 ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିବା ଧାରା 112 ର ଉପ-ଧାରା (3) "ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବା ପରେ" ଏବଂ "ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ "ଯଦି କୌଣସି" ଶବ୍ଦଗୁଡିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ କୌଣସି ଜମା ଦେବାକୁ ହେବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏହା କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଜମା କରିବାକୁ ଥିବା ପରିମାଣ କେତେ ଅଟେ । ଯଦି ଏକ ପ୍ରଦତ୍ତ ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଦାଲତ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ରାଶି ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ ଜମା କରାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ବିନା ଦେୟର ଏକ ଆଦେଶ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ତଥାପି, କାରଣ ସହିତ ସୁରକ୍ଷା ଭାବରେ କୌଣସି ଜମା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଆଦେଶରେ ଏକକାଳୀନ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଯଦି ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଭାବରେ କିଛି ପରିମାଣ ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ସେହି ରାଶିକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କ୍ରମରେ ଏକକାଳୀନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅଧିକାର ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଜମା କରିବାର ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମ ମତରେ, ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112ର ଉପଧାରା (3) ର ପ୍ରକୃତ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଆସିବାବେଳେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନକୁ "ତୁରନ୍ତ ଅଦାଲତରେ ସୁରକ୍ଷା ଜମା ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ 2,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । "ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବାର ପରଦିନ ହିଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ

ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 112 ର ଉପଧାରା (3) ର ଆବଶ୍ୟକତା ସହ କଠୋର ଅନୁପାଳନ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ